

เรื่องของคนหล่อ

ผม ชื่อคิว ...

แต่เพื่อนๆ มักเรียกและให้ฉายาว่า ไอ้ต๊อจี้เก๊ก ก็เหมมหนู่มหล่อ มาดขริมแบบที่สาว ๆ เห็นเป็นต้องร้องกรี๊ดกร๊าดอย่างผม ก็ต้องมีเก๊กบ้าง ไรบ้างเป็นธรรมดา

และด้วยวัยยี่สิบกว่าๆ บวกกับความหล่อเหลาผิวขาวหน้าตาคมของผม ทำให้มีสาว ๆ มาชอบพอมากมาย แหะถ้าคนไหนที่ผมสนใจละก็ ง่ายนิดเดียวครับ แคร์อยยิ้มของผมก็สามารถละลายหัวใจพวกหล่อนได้อย่างสบายๆ

ใช่ครับ แค่นี้แหละ ผมไม่ได้เวอร์นะ แค่นี้จริงๆ...

ถ้าคุณไม่เชื่อ มาลองพิสูจน์ี่ละ!

คนมันทั้งหล่อ ทั้งมีเงิน จะทำอะไรก็ไม่ผิดหรอกครับ ที่บ้านของผมมีกิจการค้าวัสดุก่อสร้าง ถือว่ามีฐานะดีเลยทีเดียวแหละ แต่ก็นั่นแหละเงินของพ่อแม่ ยังไงผมก็ยังคงแบมือขอท่านไปชื้ออยู่ดี

พ่อผมท่านจะเข้มงวดและจิ้งกตามสายเลือด (ใครไม่รู้) แต่ผมก็ยังโชคดีนะที่มีแม่ใจดีสุดๆ มันทำให้ผมมีเงินใช้ไม่ขาดมือ และเพราะความที่ผมเข้ากับคนได้ง่ายๆ ด้วยจึงเป็นที่รักของเพื่อนๆ มากมาย (ใช่หรือเปล่าไม่รู้ต้องถามมันคู่อีกที)

ผมเป็นคนฟอร์มจัด ใครจะมาทำให้ผมเสียฟอร์มนี้ยากชะแหละ ก็แหม...คนมันหล่อเนี้นา แถมมีเงิน สาวๆก็เยอะ เป็นธรรมชาตินะครับ ถึงไม่ยากก็ก็ต้องแก้

แต่ขอโทษเถอะครับ ผมเพิ่งตระหนักบางเรื่องเมื่อไม่นานมานี้เองว่า คนเราแม้จะหล่อรวยเพอร์เฟ็คแค่ไหน ผมก็เชื่อว่า ทุกคนต้องมีเรื่องเป็น บ้าๆ บ๊องๆ ของตัวเองแน่ แต่บางเรื่องผมเล่าให้ใครฟังไม่ได้เลยจริงๆ เพราะสาเหตุนี้แหละ ผมจึงเลือกเข้ามาระบายในนี้

เพราะผมเป็นคนค่อนข้างระวังตัว เรื่องเป็นๆ จึงไม่ค่อยได้เจอ แต่เรื่องที่ผมอยากจะระบายให้หายอัดอั้น เป็นเรื่องที่เก็บมาแสนนาน ทุกครั้งที่ถูกเพื่อนๆ ล้อว่าเสียชาติเกิด ไม่เคยทำอะไรสะใจๆ โลดโผน ผมก็อยากจะตอกกลับแรงๆ แต่นั่นแหละมันก็แค่ความคิด

“มันไม่เคยทำอะไรแปลกๆ เป็นๆ อย่างพวกเราไม่เข้าใจหรอกว่าน่าตื่นเต้นแค่ไหน มีเงิน มีกินก็จริง แต่บางทีเกิดมาครั้งหนึ่งมันต้องทำอะไรสะใจๆ กันบ้าง”

คำพูดที่เพื่อนมันชอบว่าบ่อยๆ เวลาที่พวกมันจะไปทำอะไรที่ไร้สาระในสายตาผม

แต่จะยังไงชะ เรื่องราวของผม ขอเขียนระบายในนี้ ดีกว่ามาเล่าให้เพื่อนฟัง เพราะถ้าพวกมันรู้ อาจเอาไปล้อไปเผา ถึงกับหมดอนาคต

จริงๆ แล้วเรื่องราวมันก็ไม่มียะไรมากหรอกครับ...แต่ผมเก็บไว้ไม่อยู่จริงๆ

เอาแหละนะ พล่ามมามากขอเริ่มเลยก็แล้วกันนะครับ

อะแฮ่ม...

คุณ ผู้อ่านลองคิดดูสิครับ คนหล่อ ขี้อายพูดน้อยหนุ่มที่ต้องตาต้องใจสาว ๆ อย่างผม เวลาจะทำอะไรสักที ก็เหมือนจะถูกเพื่อนจับตามองเป็นพิเศษ (อย่าว่าผมคิดไปเองนะครับ สายตาพวกมันทุกคนเวลามองผมมันบอกไว้อย่างนั้น ว่าจะจับผิด)

โดยเฉพาะถ้าอยู่ในสายตาของ สาว ๆ ผมจะยิ่งระวังตัวมากเลยทีเดียว ก็แหม.. คนหล่อ ๆ รวย ๆ อย่างผมหายากนะครับ

แต่จะให้ระวังแค่ไหน เหตุการณ์ที่น่า... ในวันนี้มันก็เกิดขึ้นกับคนหล่อ ๆ อย่างผม

วันเกิดครับ...เกิดอยากจะทำตามประสาคนรวย ผมเลยชวนเพื่อนๆ มาปาร์ตี้ยังแหล่งพักผ่อนของผม แอบขอเงินแม่ซื้อเอาไว้ครับ เป็นคอนโดหรืออยู่ใจกลางเมือง ที่มีห้องนอนห้องน้ำและห้องโถงที่เดินเพียงไม่กี่ก้าวก็ถึงกัน

วันนี้ผมก็ต้องอึดทั้งวัน ไม่รู้ไปกินอะไรมา จะขยับทำอะไรก็ดูจะอึดอัดไปหมด...หงุดหงิด งุ่นง่าน หงอยๆ

เซ็งครับ อุตส่าห์ชวนเพื่อน ชวนสาว ๆ มาเยอะเยอะ แต่ร่างกายผมมันกลับไม่อำนวยกับเรื่องสนุกๆที่ผมอยากจะทำเลย ผมอยากระบายครับ... ไข่ครับ ตคนั้นแหละ ผมอยากตด!

แต่ลองคิดดูนะครับ คอนโดกลางเมือง มันไม่ได้กว้างขวางเหมือนบ้านพ่อแม่ ที่จะเข้าไปตดที่ไหนยังงี้ก็ได้ แต่ที่คอนโดไม่กี่ก้าวก็ถึงห้องน้ำแล้วครับ ถ้าผมตดเสียงมันคน เอ่อ... >_<

ขณะที่ผมกำลังอัดอั้นใจ ก็แอบหมั่นไส้เพื่อนตัวดีของผม ดูพวกมันแอบปี่ร่า
เริงสนุกกว่าเจ้าของงานอีก ปมทนมองเพื่อนด้วยความหมั่นไส้ต่อไปไม่ได้แล้ว
ดังนั้น ผมจึงลุกขึ้น

“เอ๊ย ไอ้คิว...”

เวรแล้วไหมล่ะ ได้เพื่อนเฮงชวย มันค้นหั่นมาสนใจผม ทั้งๆที่ก่อนหน้านี้มัน
มันไม่คิดจะขายตามามองเจ้าของบ้าน

เรียกแล้วมันก็ลุกยืนทำท่าเหมือนจะเดินตาม จนผมต้องหยุดมองหน้าให้มัน
ถามต่อ

“จะไปไหน”

ได้บ้าเอ๊ย... ไม่ยุ่งสักเรื่องจะได้ไหมวะ

ผมคิดในใจ แต่ใบหน้าหล่อๆ ก็ยังฝืนยิ้มให้เพื่อนอย่างขัดเคืองใจ ก็แหม เสียง
ถามมัน ทำให้สาวๆหันมามองหมดเลยสิครับ ไม่ยิ้มยังงี้ไหว

“ร้อน... ขอล้างหน้าแปบ” ผมบอกมันไปทั้งๆที่อากาศก็ออกจะเย็นสบาย

“ร้อนก็ปรับแอร์สิวะ” เพื่อนมันยังมีหน้ามาห่วงอีก แต่ห่วงแบบน่าตะชะ
จริงๆ

“อยากล้าง... มีอะไรไหม” ผมอดที่จะพูดทวนมันไม่ได้

“เออๆ จะไปไหนก็ไป..”

คู่คูมัน ทักให้เสียเชิงแล้วยังไล่เรอีก ... มัน โบกมือไล่ผมแล้วทิ้งตัวนั่งที่เดิม
ผมยืนมองเพื่อนที่สนใจสาวๆกับเหล้าบน โต๊ะ มากกว่าผมอย่างปวดขาหนีบตีบๆ จน
อยากยกพาดคอมันให้เส้นสายหายยิด แต่คิดได้แค่นั้นแหละ ผมรักเพื่อนจะตาย รัก
ฟอร์มที่สรรสร้างมาอย่างดีด้วย

ผมปลีกตัวออกมาเข้าห้องน้ำได้อย่าง อึกทึกกรึกโครม ด้วยสายตาหลายคู่ที่
มองตามมา เฮ้อ...

เอาละ เมื่อถึงที่แล้ว รู้สึกอยากตม้นก็ต้องกด ผมหาข้ออ้างเข้าห้องน้ำเพื่อมา
ตดครับ

ก็จะให้ผมไปตดที่ไหนล่ะคนเต็มห้องไปหมด ขอในห้องน้ำนี้แหละ น่าจะ
ปลอดภัย และไม่ทำให้คนหล่ออย่างผมต้องอับอาย

ก็อ๊กน้ำสีทองราคาแพงถูกบิดเปิดน้ำ เสียงดังซ่า เปิดแรงๆ เอาให้เต็มทีเพื่อ
ปกปิดเสียง จากภายในตู้ภายนอก

ทีนี้เรามาพูดถึง ทำตดกันครับ บางคนอาจมีทำเดียว บางคนอาจมีหลายท่า
แหละบางคนอาจมีทำพิเศษอย่างผม ที่ต้องการจะตดแบบไม่ให้มีเสียงดังจนเกินไป !

ผมยืนครับ เนื้อตุ่มมันเลยแนบชิดติดกัน และถ้าปล่อยเสียงตดเลยมันจะดัง
ต้องตดท่าผมครับ ตดแบบให้เกียรติชาวบ้าน ก็คือต้องแหวก ต้องควานหารู เปิดร่อง
เนื้อ นำทาง ให้ลมออกง่ายๆ เงียบๆ หรือจะพุดให้เข้าใจง่ายๆ ก็แหกตุ่มตด

(ทำตดที่ผมกำลังจะเสนอนี้ ไม่ได้จดลิขสิทธิ์ครับ ใครจะลอกเลียนแบบ
อยากนำไปใช้บ้างก็เชิญไม่มีหวงห้าม)

เมื่อคิดทำสะดวกเรา สะดวกหูเพื่อนๆ ได้แล้ว ผมก็รีบจัดการถอดกางเกง ทั้ง
นอกทั้งใน 55+ ล้อเล่นครับ มีใครที่ไหนแก่ผ้าตด เห็นผมบ๊องๆ แต่บางเรื่องผมก็
ฉลาดมากเลยนะครับ... แน่ละ ผมก็เหมือนคุณนั่นแหละครับ

หรือคุณถอดเสื้อผ้าตด O_o

พุดพล่ำมามาก ตอนนี่แก๊สในท้องเริ่มจะประทุขึ้นอย่างรุนแรงอีกแล้วครับ
ความรู้สึกตอนนั้นแบบว่า ฮ้า...ได้เวลาแล้วลี

ผมคิดว่าคนที่อี๊ดอ้อยอยากตด และไม่มีที่ให้ตด คงจะเข้าใจผมในเวลานี้ แต่เมื่อทุกอย่างเข้าที่เข้าทางในความเหมาะสม มันก็ยอมเป็นไปด้วยดีเมื่อถูกจัดการ...ผมจึงดีใจอย่างที่สุด

ซักซ้อมท่าทาง

ผมยืนแยกขาถ่างออกเล็กน้อย แล้วย่อเข่าลง กะจังหวะเหมาะๆ ผมเลือกยืนตรงกลางห้องน้ำ ใจอยากจืดเต็มกันเลยทีเดียว

ถ่างขาอย่างเดียวไม่พอหรือกรับมือต้องช่วยแหวกทางให้ลมออกได้อย่างปลอดภัยโปร่งโล่งสบายด้วย เพราะมันจะได้ออกมาเยอะๆ หมดๆ กะว่าตดให้สะใจกันไปเลยทีเดียวนะ คงไม่ต้องบรรยายนะครับว่าแหวกทางให้ลมตดยังไง

ป๊าดดดด!!!!

สนั่นสะใจมากครับท่านผู้อ่าน >_< กระจายเต็มห้อง แต่ไม่ใช่ตดนะครับ มันเป็น ((((((จืด))))))

ผมลืมบอกไปว่า นอกจากผมจะ รวย หล่อ จี๋อาย จี๋เก๊กแล้วนั้น ผมยังจี๋ลืมด้วยครับ ผมลืมว่าก่อนหน้านี้ผมกินยาระบายท้องเอาไว้

แล้วทีนี้จะทำยังไง แม้เพื่อนมันจะไม่ได้ยินเสียงตดของผม แต่ไอ้ที่เลอะเทอะอยู่กลางห้องน้ำนี่สิ จะทำยังไง ต้องเก็บต้องล้างขี้ตัวเองที่กระจายเต็มห้องน้ำ

โ้ยยย!! พระเจ้าจ๊อดมันขอดม๊ากก

เสียงเพื่อนๆ ที่โห่ร้องกันสนุกสนานในปาร์ตี้ของผม และสาวๆ ของผม มันช่างบาดใจเสียเหลือเกิน แล้วผมกำลังทำอะไรในห้องน้ำ ในวันจัดงานปาร์ตี้ของตัวเอง

อยากบอกว่า สมเพชตัวเองสุดๆ แต่ไม่รู้จะทำยังไง จะออกจากห้องน้ำไปแบบนี้ก็ได้ ผ่าขนหนูกี้ไม่มี ไม่ได้เอาเข้ามาด้วย แต่ยังไงก็นะ ต้องอาบน้ำแหละครับใครจะทนได้

หรือคุณผู้อ่านทนไหว...

จัดการธุระ ชัดๆ ถูๆ สักพักใหญ่ๆ ผมก็ค่อยๆ แง้มประตู ย่องออกจากห้องน้ำ พยายามทำตัวให้ลึบที่สุด เงียบๆ ที่สุดเพื่อเข้าไปเปลี่ยนเสื้อผ้าในห้องนอน ก็ผมใส่เสื้อผ้าตัวเก่าออกจากห้องน้ำทั้งๆ ที่เปียกโชก

“เฮ้ยคิว! ไหนว่าจะไปล้างหน้าไง ไหวงตัวเปียกออกมาแบบนี้วะ”

อ้าว เวร...เมื่อก่อน ไม่เห็นมันจะช่างสังเกตอย่างนี้นะ คำถามมันทำให้ความคิดผมตกกระป๋อง ผมต้องตกเป็นเป้าสายตาทุกคนเข้าจนได้ เฮ้อ!

ไอ้@!#@ ผมแอบด่ามันในใจแล้วก็ตอบไปแบบหงุดหงิดว่า

“เหนียวตัวเฟ้ย มีไรปะ?”

จบ

เขียนโดย มะขม กลมกลิ้ง ชิ่งตลอด